Випадкові погляди з сусідньої ложі,
біля піаніна — два товариша з фронту
сьогодні для бурь
і молодого захвату.
Це нічого, що я стомлений —
від безперервного горіння
і не знав, куди пі ги.
Я прекрасно знаю,
що я останній з останніх,
я останній могікан,
і тому безкорисно волочаться товариші
даремно горять ночами —
вже перегорено за них, пізно—
нові й дальші прийдуть з інших
і роля на цьому закінчується.
Хай постоять ті, що прийшли
біля ложі, вона зайнята —
я ще вип'ю одну шкляночку,
другу вже вип'ю на Юконі
змагаючись із іншою стихією.

22–IX–920. Київ.